

پودمان ۴

بهداشت محل پرورش ماکیان

نگهداری گله سالم در بهترین شرایط ممکن است با مشکلاتی مواجه باشد. عوامل بیماریزا می توانند از راههای مختلف از جمله آب، خوراک، جوندگان، حشرات، سگ، پرندگان، لوازم و تجهیزات و بهخصوص افراد وارد گله شوند. بنابراین پرورشدهنده ماکیان باید یکسری قوانین قرنطینهای و بهداشتی را رعایت کند تا از ابتلای پرندگان به انواع بیماری جلوگیری شود. یک برنامه مؤثر و کارآمد بهداشتی مستلزم شناسایی و تشخیص عوامل و منابع احتمالی بیماری، تعیین و تثبیت روش های پیشگیری از ورود و گسترش عوامل بیماریزا در کل گله است.

واحد یادگیری ۵

پیشگیری از بیماری‌های ماکیان

آیا تا به حال پی برده‌اید

- امنیت زیستی چیست؟
- ضدغوفونی وسایل نقلیه به چه صورتی انجام می‌شود؟
- معده کردن مناسب و بهداشتی تلفات چگونه صورت می‌گیرد؟
- روش‌های پیشگیری از بیماری‌ها کدام است؟
- در نمونه‌برگ‌های بهداشتی یا سلامت گله چه مواردی را باید ثبت کرد؟

با توجه به وقوع پی‌درپی بیماری‌ها و کاهش کارایی داروها و همچنین به دلیل بروز بیماری‌های نوپدید و بازپدید و نبود راهکارهای درمانی برای کنترل این موارد، بهترین شیوه و در برخی موقع تنهای راه مقابله با بیماری‌ها، رعایت اصول بهداشتی و امنیت زیستی می‌باشد. هدف از این بخش رعایت اصول بهداشتی و امنیت زیستی در سالن پرورش شترمرغ، بوقلمون، کبک و بلدرچین می‌باشد. ایجاد شرایط امنیت زیستی در سالن‌های پرورش ماکیان باعث افزایش تولید و راندمان و جلوگیری از شیوع بیماری‌ها می‌شود.

استاندارد عملکرد

پس از اتمام این واحد یادگیری هنرجویان قادر خواهند بود اقدامات بهداشتی را به صورت روزانه انجام دهند.

بهداشت محل پرورش ماکیان

بیوسکیوریتی یا امنیت زیستی را تعریف کنید.

امنیت زیستی از لحاظ لغوی از دو جز (Bio) به معنای امنیت تشکیل شده است و به طور کلی به معنی با امنیت زندگی کردن است. امنیت زیستی شامل روش‌های بهینه، با صرفه و کارآمد کنترل، پیشگیری و ریشه‌کنی انواع بیماری‌ها می‌باشد. روش‌های مختلف پیشگیری شامل بهسازی، بهداشت، مدیریت علمی و صحیح، واکسیناسیون، تغذیه و مسایل مربوط به آن، کنترل مدام بیماری‌های متداول، قرنطینه و آموزش است. یک برنامه کامل امنیت زیستی شرایطی را فراهم می‌کند که عامل بیماری به محیط مزرعه پرورش ماکیان وارد نشده و یا در صورت حضور شدیداً تحت کنترل و به یک سطح نسبتاً و یا کاملاً بی‌خطر تبدیل شود.

در ذیل نکات مهمی در راستای اجرای برنامه‌های مهم و قوی امنیت زیستی برای بهره‌گیری آن در مزارع ارائه می‌شود.

- اطراف مزرعه پرورش باید به وسیله دیوار یا هرگونه حصار مناسب دیگر به گونه‌ای محصور باشد که از ورود افراد متفرقه و یا حیوانات به داخل آن جلوگیری کند.
- حتی‌المقدور کارگران واحد پرورش ماکیان در دوره پرورش در داخل واحد اسکان داده شوند.
- از رفت‌وآمد به سایر واحدهای پرورش ماکیان، مرغداری‌ها و کشتارگاه‌های طیور و محل‌های مشابه جداً خودداری شود.
- از نگهداری پرندگان زینتی، مرغ و مانند آن در محوطه خودداری شود.
- در صورتی که از گروه واکسیناسیون بخش خصوصی استفاده می‌کنید حتماً لباس، سرنگ و کفش مجرزا در داخل واحد پرورش برای کلیه افراد واکسیناتور تهیه شود.
- در روی درب واحد پرورش ماکیان اطلاعیه‌ای مبنی بر ورود افراد متفرقه ممنوع، نصب شود.
- محل‌های ورودی و خروجی واحد پرورش ماکیان باید دارای حوضچه ضدغونی بوده و حاوی آب و ماده ضدغونی کننده مناسب (ترجیحاً هیدرولسیدسیدیم ۲ درصد یا فرمالین ۵ درصد) باشد.
- ورود کلیه وسایل نقلیه به داخل واحد پرورش ممنوع شود. در مورد وسائل نقلیه نظیر ماشین‌های حمل علوفه و کود که الزام ورود به واحد پرورش را دارند، پس از ضدغونی کامل و دقیق اجازه ورود داده شود.
- گروه‌های واکسیناسیون، دامپزشکان، مسئولین بهداشتی، مأمورین بیمه، صاحب مزرعه و مانند آن باید وسیله نقلیه خود را در محوطه خارج از واحد پرورش مستقر نمایند.

در آخر هر دوره پرورش و پس از خروج گله برنامه امنیت زیستی در انتهای دوره چگونه انجام می‌شود؟

حصارکشی اطراف محل پرورش شترمرغ

محل ورودی مزرعه پرورش ماکیان

شواهت‌ها و تفاوت‌های شترمرغ با سایر ماکیان

شترمرغ‌ها همانند سایر ماکیان تحت تأثیر گروهی از عوامل بیماری‌زا می‌باشند اما به نظر می‌رسد این عوامل نسبت به سایر ماکیان و نیز بوقلمون‌ها تأثیر کمتری روی شترمرغ دارند.

اگر چه تعداد بیماری‌های مسری در شترمرغ رو به افزایش است اما در هر صورت مقاومت شترمرغ‌ها نسبت به عوامل نامساعد محیطی و بیماری‌ها بسیار بیشتر از سایر ماکیان می‌باشد. پرورش و نگهداری شترمرغ از اهمیت خاصی برخوردار است. به این دلیل که خود پرندۀ از مقاومت بیشتری برخوردار است، اما اغلب شترمرغ به عنوان مخزن یا ناقل بیماری‌های مختلف می‌باشد. بنابراین باید در رعایت دقیق ضوابط بهداشتی و همچنین مسائل قرنطینه‌ای تمھیدات ویژه‌ای در نظر گرفته شود.

پرورش شترمرغ و تولیدات آن در بسیاری از جنبه‌ها با سایر گونه‌های طیور متفاوت است. برخلاف طیور، شترمرغ به ندرت از بابت بیماری‌های عفونی و واگیر تلفات می‌دهد. در حدود ۸۰ تا ۹۰ درصد تلفات جوجه شترمرغ به دلایل غیرعفونی بوده، اغلب به دلیل مشکلات روده‌ای صورت می‌پذیرد. شترمرغ‌های جوان بیشتر به دلیل ناهنجاری‌های مربوط به پا تلف می‌شوند که ناشی از استرس، جراحات و عوامل تغذیه‌ای است.

ناهنجاری‌های مربوط به پا در جوجه شترمرغ

بهداشت محل پرورش ماکیان

توجه

بهطورکلی می‌توان گفت به دلیل شباهت‌های بسیار بین ماکیان (شترمرغ، بوقلمون، کبک و بلدرچین) و مرغ، می‌توان تا حدودی از دانسته‌های مورد استفاده در مرغداری‌ها استفاده نمود. به خصوص این که این وجهه تشابه در بخش‌هایی همانند برنامه امنیت زیستی در جوجه‌کشی و پرورش و نگهداری جوجه‌ها بیشتر مورد توجه است.

رعایت نکات بهداشتی در ترددات ضروری

آموزش‌های لازم به پرسنل مزرعه پرورش ماکیان برای رعایت نکات بهداشتی در ترددات ضروری از طریق برگزاری کلاس آموزشی با حضور کارشناسان مربوطه، همچنین دستورالعمل‌های آموزشی، پوستر و موارد مشابه آن باید صورت گیرد. در هر بخش ورودی سالن، جایگاه و محل پرورش باید حوضچه‌های مناسبی متناسب با ابعاد و عمق لازم (افراد یا وسایل نقلیه) برای ریختن مواد ضدغذوی کننده در نظر گرفته شود. در ابتدای محوطه ورودی محل پرورش ماکیان اتفاقی برای دوش گرفتن، تعویض لباس و چکمه و ابزار کار قرار داشته و کلیه افراد ورودی به محل پرورش که به نوعی با پرنده سر و کار دارند، باید دوش بگیرند. همچنین افرادی که از واحد پرورش به هر دلیلی خارج می‌شوند، موظف به تعویض لباس و دوش گرفتن هستند.

توجه

از تردد وسایل نقلیه غیرضروری داخل واحد پرورش ماکیان خودداری شود. احداث پارکینگ در خارج از محوطه به منظور جلوگیری از ورود خودروهای متفرقه ضروری است.

آزمون ارزیابی عملکرد

ردیف	مراحل کار	شرایط عملکرد (ابزار، مواد، تجهیزات، مکان و...)	نتایج ممکن	استاندارد (شاخص‌ها / داوری / نمره‌دهی)	نمره
		چاله‌های ضدغذوی، مواد ضدغذوی با تجهیزات ضدغذوی، کنترل رفت و آمد افراد و ماشین‌آلات	۱- جلوگیری از ورود آلودگی به محل نگهداری و پرورش ۲- جلوگیری نسبی از ورود آلودگی به محل نگهداری و پرورش	کنترل تردد افراد و ماشین‌آلات و رعایت اصول ضدغذوی	۳
۱	کنترل تردد	کنترل نسبی از ورود آلودگی به محل نگهداری و پرورش	۲- ورود آلودگی به محل نگهداری و پرورش	کنترل نسبی اصول ضدغذوی	۲
				عدم کنترل تردد افراد و ماشین‌آلات و عدم رعایت اصول ضدغذوی	۱

شستوشو و ضدغونی چکمه‌ها

- شستوشو و ضدغونی چکمه‌ها به منظور جلوگیری از انتقال مکانیکی عوامل بیماری‌زا توسط پرسنل باید به صورت یک عادت بسیار مهم روزانه درآید.
- شستوشوی چکمه‌ها به منظور حذف کامل بقایای موادآلی قبل از مرحله ضدغونی به میزان قابل توجهی تعداد باکتری‌ها را کاهش می‌دهد. به علاوه مقدار بقایای موادآلی موجود در محلول حوضچه ضدغونی را نیز کاهش خواهد داد.
- فراهم نمودن زمان تماس ضدغونی کننده با چکمه‌ها بسیار مهم است.
- محلول حوضچه ضدغونی کفش‌ها باید حداقل هر ۲-۳ روز یکبار تعویض شود (متناوب با میزان رفت و آمد افراد).
- سعی شود هر جا که درب وجود دارد در جلوی آن نشت و یا حوضچه ضدغونی قرار گیرد.
- ترکیبات فنلی به علت اثر بخشی آنها در حضور مواد آلی بیشترین استفاده را در حوضچه ضدغونی کفش دارند.
- محلول ضدغونی حوضچه باید از انجماد و باران دور نگه داشته شود.

شستوشو و ضدغونی چکمه‌ها در محل ورود به سالن پرورش

بحث کلاسی

اطلاعات به دست آمده از تصاویر زیر را یادداشت کنید.

- ۱.....
- ۲.....
- ۳.....
- ۴.....

تصویر ۲

تصویر ۱

بهداشت محل پرورش ماکیان

تصویر ۴

تصویر ۳

شستشو و ضدغونی وسایل نقلیه

- ورود وسایل نقلیه به داخل مزرعه باید محدود شود. فقط وسایل نقلیه مجاز شامل کامیون حمل خوارک، کامیون حمل جوجه و مانند آن پس از شستشو و ضدغونی مجوز ورود به محوطه پرورش را دارند.
- وسایل نقلیه پیش از ورود باید به طور کامل پاک سازی، شستشو و ضدغونی شوند.
- جایگاه ویژه‌ای برای شستشو و ضدغونی کامیون‌ها باید در نظر گرفته شود که در صورت نیاز کامیون‌ها پس از انجام شستشو و ضدغونی وارد مزرعه شوند، این قسمت حتی الامکان به سالن‌های پرورش نزدیک نباشد.
 - شستشوی سطوح داخلی گلگیرها و اتاق وسیله نقلیه بسیار مهم است.
 - از ضدغونی‌کننده مناسب با اسپری فشار کم و مدت زمان لازم استفاده شود.
 - معمولاً از یدوفورها (ترکیبات حاوی ید) به عنوان ضدغونی‌کننده خودرو استفاده می‌شود. این مواد وسیع‌الطیف، از نظر زیست محیطی ایمن و نسبت به ترکیبات دارای کلر پایدارتر هستند.

بحث کلاسی

روش تهیه محلول ضدغونی کننده در حوضچه‌های ورودی را توضیح دهد.

ضدغونی وسیله نقلیه

مواد، تجهیزات و شرایط مورد نیاز

- ۱- لباس کار و تجهیزات ایمنی فردی (دستکش، ماسک، چکمه)
- ۲- محلول ضدغونی کننده
- ۳- آب
- ۴- ماشین
- ۵- دستگاه محلول پاش

مراحل انجام کار:

- ۱- لباس کار، چکمه تمیز و عاری از آلودگی بپوشید.
- ۲- برای تهیه محلول ضدغونی در محل حوضچه‌های ورودی در محل پرورش ماکیان و سالن‌ها طبق دستورالعمل کارخانه سازنده عمل کنید.

فعالیت کارگاهی

- ۳- برای شستشو و ضدغونی کامیون‌ها و وسایل نقلیه دیگر، آنها را به جایگاه ویژه شستشو و ضدغونی هدایت کنید.
- ۴- مراقب باشید راننده و کمک راننده از کامیون پیاده نشوند. در صورت الزام به پیاده شدن باید در ابتدای ورودی مزرعه نسبت به تعویض لباس و کفش اقدام نمایند.
- ۵- ابتدا چرخ‌ها، زیر وسیله نقلیه و اطراف آن را با فشار آب (پمپ کارواش) شستشو و گل‌زدایی کنید.
- ۶- پس از گذشت چند دقیقه با استفاده از پمپ مخصوص با محلول ضدغونی مناسب، اطراف وسیله نقلیه را ضدغونی کنید. با توجه به سقف بلند برخی از ماشین‌ها وجود سیستم دوش ضدغونی مؤثرتر خواهد بود.
- ۷- پاکسازی و شستشوی وسایل نقلیه از بالا به پایین انجام دهید.
- ۸- وسایل نقلیه را قبل از ورود به داخل مزرعه از چاله ضدغونی عبور دهید (به طوری که تمام چرخ‌های ماشین یک دور کامل داخل حوضچه ضدغونی بچرخد).
- ۹- محلول ضدغونی حوضچه‌های ضدغونی را به صورت هفتگی تعویض کنید. روزانه نیز مقداری آب و ماده ضدغونی کننده به حوضچه‌ها اضافه کنید تا سطح آب و ماده ضدغونی کننده در طول هفته ثابت بماند.
- ۱۰- چاله‌های کوچک ضدغونی را به صورت روزانه تعویض کنید.

ایمنی

در زمان تهیه و استفاده از مواد ضدغونی کننده، از لباس و تجهیزات ایمنی مناسب استفاده کنید.

آزمون ارزیابی عملکرد

ردیف	مراحل کار	شرایط عملکرد (ابزار، مواد، تجهیزات، مکان و...)	نتایج ممکن	استاندارد (شاخص‌ها / داوری / نمره‌دهی)	نمره
	ضدغونی وسایل نقلیه در زمان ورود به محل پرورش	مواد ضدغونی ابزار ضدغونی وسایل نقلیه	۱- ضدغونی کامل وسیله نقلیه ۲- ضدغونی نسبتاً کامل وسیله نقلیه ۳- ضدغونی ناقص وسیله نقلیه	وسیله نقلیه کاملاً ضدغونی شده است	۳
۲				وسیله نقلیه ضدغونی شده است	
۱				وسیله نقلیه به طور ناقص ضدغونی شده است	

کالبدگشایی

در هر واحد پرورش ماکیان، باید محل مناسب و مجهز به امکانات و وسایل لازم، برای کالبدگشایی لشه‌های تلف شده در سالن‌های پرورش، وجود داشته باشد. تا کلیه تلفات شترمرغ، بوقلمون، کبک و بلدرچین، در آنجا ابتدا به روش صحیح و بهداشتی، کالبدگشایی شده و سپس به‌وسیله دستگاه کوره لشه‌سوز مناسب، که در مجاورت اتاق کالبدگشایی قرار دارد، سوزانیده و یا در چاه تلفات محل پرورش، به روش بهداشتی معدهوم شوند.

توجه

ساختمان محل کالبدگشایی ماکیان، باید به‌گونه‌ای باشد، که قابلیت شستشو با آب و ضدغفونی با مواد ضدغفونی کننده مجاز را داشته باشد.

اتاق کالبدگشایی

کالبدگشایی جوجه شترمرغ

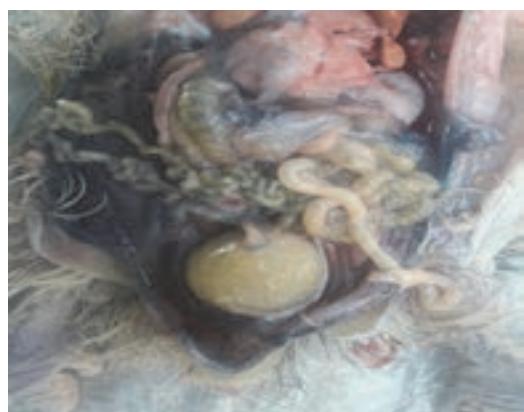
کالبدگشایی جوجه بلدرچین

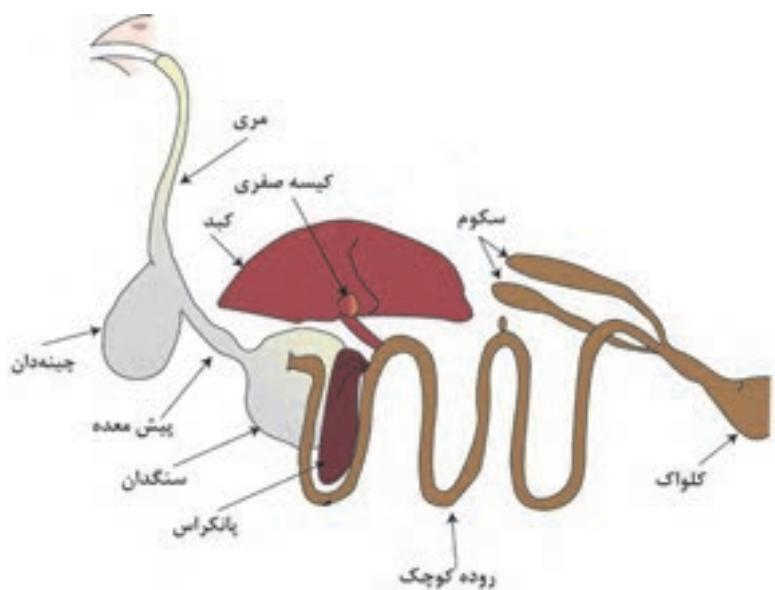
کالبدگشایی کبک مولد

کالبدگشایی شترمرغ مولد

اندامهای داخلی ماکیان

بهداشت محل پرورش ماکیان

فعالیت
کارگاهی

کالبدگشایی

مواد، تجهیزات و شرایط مورد نیاز

۱- لباس کار و تجهیزات ایمنی فردی (دستکش، ماسک)

۲- وسایل کامل کالبدگشایی

مراحل انجام کار:

قبل از هر اقدامی لباس کار بپوشید.

۱- قبل از آغاز کالبدگشایی

وضعیت ظاهری پرنده را بررسی کنید.

۲- مشاهدات خود را یادداشت کنید.

۳- کالبدگشایی را از ناحیه سر پرنده آغاز کنید.

پرهای پرنده را با استفاده از آب خیس کنید.

۴- لاشه پرنده را به پشت بخوابانید.

۵- دهان پرنده را از گوشه آن بریده، باز و مسطح کنید.

۶- محوطه دهان را بررسی نمایید.

۷- برش محوطه دهان را به طرف گردن از طریق پوست و مری و سپس تا چینه‌دان ادامه دهید.

۸- عصب واگ، تیموس، مری و محتویات چینه‌دان را بررسی کنید.

۹- حنجره را برش دهید و برش را در طول نای ادامه دهید.

۱۰- غشاهای مخاطی نای و محتویات داخل آن را بررسی کنید.

۱۱- نوک بالایی را با یک برش عرضی از پایه آن ببرید.

۱۲- حفره بینی و سینوس‌های زیر چشمی را بررسی کنید.

۱۳- اگر سینوس‌ها متورم بودند آنها را برش دهید.

۱۴- ترشحات داخل آنها را بررسی کنید.

۱۵- چشم‌ها را بررسی کنید.

۱۶- ۳- نحوه بازکردن بدن

۱۷- پوست ما بین پaha و شکم را ببرید.

۱۸- با کشیدن و چرخاندن ران‌ها، سر ران‌ها را از مفصل لگن جدا کنید.

۱۹- پوست روی شکم را از دو طرف در امتداد شکم ببرید و پوست را از روی شکم و عضلات سینه کنار بزنید.

۲۰- ۴- نحوه دستیابی به اندام‌های احشایی

۲۱- عضلات شکم را به موازات لبه‌های استخوان جناغ ببرید.

۲۲- بعد از برش عضلات شکم دندنه‌ها را نیز تا انتهای قفسه ببرید.

۲۳- بعد از برش عضلات شکم و دندنه‌ها، قفسه سینه را جهت بازبینی اندام‌های احشایی باز کنید.

۲۴- سطوح اندام‌های احشایی در معرض دید را مشاهده کنید.

۵- بررسی اندام‌های احشایی

- برای جلوگیری از انتشار آلودگی بین اندام‌ها، هر کدام از اندام‌های مبتلا را در صورت لزوم به طور جداگانه نمونه‌برداری کنید.
 - کبد و روده‌ها را کنار بزنید، کیسه‌های هوایی، ریه‌ها و کلیه‌ها را بررسی نمایید.
 - در صورت نیاز به نمونه‌برداری بیشتر و یا مشاهده بهتر و دقیق‌تر، اندام‌ها را بریده و جدا کنید.
- ۶- پس از پایان کالبدگشایی، گزارشی از مشاهدات کالبدگشایی را یادداشت کرده و به هنرآموز خود تحويل دهید.

توجه

اندام‌هایی که باید مشاهده و بررسی شوند، عبارت‌اند از:

کبد، طحال، لوزالمعده، کلیه‌ها، تخمدان‌ها، قلب، ریه‌ها، روده‌ها (همچنین لوزه‌های سکومی)، اعصاب و شبکه سیاتیک
مغز، استخوان‌ها و مغز استخوان

پرسش

با توجه به مطالب بیان شده، بخش‌های مشخص شده در تصاویر زیر را، نام‌گذاری کنید؟

بهداشت محل پرورش ماکیان

ایمنی

احتیاط‌های لازم در زمان کالبدگشایی

- ۱- سطوحی که کالبدگشایی روی آنها انجام می‌گیرد را با کاغذ و روزنامه پوشانید و پس از اتمام کالبدگشایی کاغذها را اطراف لشه بپیچید و همراه با لشه نسبت به معده‌سازی آنها اقدام کنید.
- ۲- در هر کالبدگشایی از دستکش و ماسک استفاده کنید.
- ۳- در بیماری‌های مشترک مانند بیماری سالمونلا توصیه می‌شود مراقبت‌های بیشتری در طول کالبدگشایی انجام دهید.
- ۴- پس از اتمام کالبدگشایی همه اندام‌ها را درون کیسه پلاستیکی قرار دهید و لشه‌ها را با روش اصولی و بهداشتی معده‌سازی کنید.

فعالیت
کارگاهی

گزارش از وضعیت سلامت گله مواد، تجهیزات و شرایط مورد نیاز

- ۱- لباس کار و تجهیزات ایمنی فردی (دستکش، ماسک، چکمه)
- ۲- نمونبرگ مربوطه
- ۳- محل پرورش ماکیان

مراحل انجام کار:

- ۱- لباس کار بپوشید.
- ۲- وارد سالن پرورش شوید.
- ۳- وضعیت گله را از نظر شادابی، پراکندگی، میزان مصرف آب و دان بررسی کنید.
- ۴- گزارش خود را در کلاس درس بیان کنید.

آزمون ارزیابی عملکرد

ردیف	مراحل کار	شرایط عملکرد (ابزار، مواد، تجهیزات، مکان و...)	نتایج ممکن	استاندارد (شاخص‌ها/ داوری / نمره‌دهی)	نمره
			۱- اطلاع صحیح از وضعیت سلامت گله	بررسی دقیق وضعیت ظاهری گله	۳
		نمونبرگ‌های مربوطه	۲- اطلاع نسبی از وضعیت سلامت گله	بررسی نسبی وضعیت ظاهری گله	۲
۳	گزارش از وضعیت سلامت گله		۳- عدم اطلاع از وضعیت سلامت گله	بررسی ناقص وضعیت ظاهری گله	۱

اهمیت جمع آوری تلفات

بر اساس بررسی‌های به عمل آمده، مدیریت زیستمحیطی جمع آوری لشه ماکیان و طیور آلوده از اهمیت زیادی برخوردار است. حمل و نقل و دفن ماکیان آلوده می‌تواند خطراتی را برای سلامت جامعه ایجاد کند. لشه ماکیان آلوده به عنوان مواد غیرقابل استفاده‌ای هستند که باید به دقت تحت مدیریت قرار گیرند و در صورت عدم رعایت اصول و سهل‌انگاری در اعمال اقدامات پیشگیرانه (دفن صحیح و سوزاندن در کوره لشه‌سوز) مخاطرات جدی را به دنبال خواهند داشت.

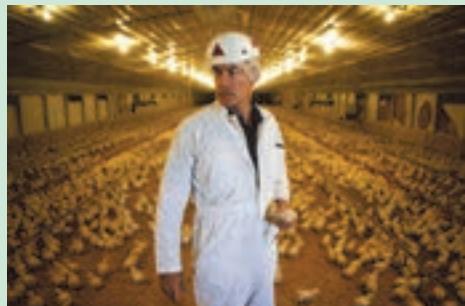
بنابراین لشه، تخمهای از بین رفته و سایر مواد فسادپذیر باید پس از مرگ به منظور به حداقل رساندن بو، حشرات مودی، سرایت بیماری و احتمال آلودگی زیست محیطی معدوم شوند.

باید توجه داشت که دفن لشه در توده کود یا تأسیسات انباشت کود، اقدامی غیراصولی و ناپذیرفتی است. دفن لشه در کود منجر به تجزیه غیرهوازی آن شده و این فرایند به علت ناقص و کند بودن آن با مشکلاتی همراه است زیرا حرارت تولید شده از آن برای نابودی عوامل بیماری‌زا و انگل‌ها کافی نیست.

توجه

فعالیت
کارگاهی

جمع آوری تلفات مواد، تجهیزات و شرایط مورد نیاز

- ۱- لباس کار و تجهیزات ایمنی فردی (دستکش، ماسک، چکمه)
- ۲- ماده ضدغ Fonی کننده
- ۳- پلاستیک جمع آوری لشه

مراحل انجام کار:

- ۱- لباس کار (چکمه، ماسک، دستکش و کلاه) پوشید.
- ۲- سالن را بازدید کنید و در صورت مشاهده تلفات، ماکیان تلف شده را در اسرع وقت از سالن خارج کنید.
- ۳- باید جوجه‌های نامرغوب، فلچ، زخمی و دارای اشکال غیرطبیعی نیز، از سالن پرورش، جمع آوری و حذف کنید.
- ۴- تلفات جمع آوری شده را در پلاستیک درسته قرار دهید.
- ۵- در کوتاه‌ترین زمان پلاستیک حاوی تلفات را به سکوی تلفات انتقال دهید.
- ۶- در صورت امکان تعدادی از تلفات را به کمک کارشناس مربوط کالبدگشایی کنید و گزارش‌های کالبدگشایی را به مسئولین مربوطه ارائه دهید.
- ۷- تلفات را بعد از کالبدگشایی در داخل واحد پرورش ماکیان در چاه تلفات دفن کنید یا در کوره لشه‌سوز بسوزانید.
- ۸- پس از خارج کردن لشه طیور تلف شده به دقت دستهای خود را شسته و ضدغ Fonی کنید.
- ۹- در دوره پرورش ماکیان تعداد پرنده‌گان حذفی و تلفات را به طور دقیق و روزانه ثبت کنید.

بهداشت محل پرورش ماکیان

خارج کردن ماکیان تلف شده و ضایعات آنها، از مزرعه پرورش ماکیان، در هر حال و تحت هر شرایطی (به جز داشتن مجوز از سازمان دامپزشکی)، ممنوع است.

ایمنی

آزمون ارزیابی عملکرد

ردیف	مراحل کار	شرایط عملکرد (ابزار، مواد، تجهیزات، مکان و...)	نتایج ممکن	استاندارد (شاخص‌ها/ داوری / نمره‌دهی)	نمره
		۱- عدم مشاهده تلفات در محل پرورش	جمع‌آوری به موقع تلفات	۳	
	جمع‌آوری	۲- مشاهده نسبی تلفات در محل پرورش	جمع‌آوری نسبتاً به موقع تلفات	۲	
۴	تلفات	۳- مشاهده تعداد زیادی تلفات در محل پرورش	عدم جمع‌آوری به موقع تلفات	۱	

معدوم کردن تلفات

۱- سوزاندن تلفات در کوره لاشه‌سوز

لاشه تلف شده در اسرع وقت باید به وسیله دستگاه کوره لاشه‌سوز مناسب، سوزانیده شود.

۲- دفن کردن لاشه

لاشه دام و طیور می‌توانند در زمین به شرط داشتن مجوز مربوطه دفن کنند. نکته این که پس از دفن باید روی لاشه آهک و سپس حداقل ۱ متر خاک ریخته شود.

۳- گودال‌های دفن

گودال‌های دفن اختصاصی زمانی مورد استفاده قرار می‌گیرد که سایر موارد اشاره شده غیرعملی باشند. در این صورت شرایط زیر باید مورد توجه قرار گیرد:

۱- محل آن باید ۱۲۰ متر فاصله نسبت به هرگونه چاه یا چشم‌های که به عنوان منبع آبی مورد استفاده قرار می‌گیرد، و یا ۹۰ متر فاصله از هرگونه آب سطحی داشته باشد.

۲- انتهای کف گودال باید حداقل ۱ متر بالاتر از حداکثر سطح مورد انتظار سفره آب زیر زمینی باشد و لашه سریعاً توسط آهک و حداقل ۱ متر خاک پوشانیده شود.

۳- گودال نباید بیش از ۷۰۰ کیلوگرم لاشه را در خود جای دهد.

توجه

طبق قوانین نظام دامپزشکی در واحد پرورش ماکیان، باید نسبت به معدوم کردن لاشه جوجه‌ها و ماکیان تلف شده و ضایعات آنها، تنها از طریق کوره لاشه‌سوز و یا چاه تلفات، به روش بهداشتی و تحت شرایط لازم و معین، اقدام کنند.

اخلاق حرفه‌ای

کوره لاشه‌سوز و چاه تلفات باید غیرقابل دسترس برای حیوانات باشد و با در نظر گرفتن جهت وزش باد در دورترین نقطه از سالن‌ها احداث گردد، بهنحوی که در بهداشت منطقه و واحد پرورش ماکیان تأثیر منفی نداشته باشد.

فعالیت کارگاهی

معدوم کردن تلفات

مواد، تجهیزات و شرایط مورد نیاز

- ۱- لباس کار و تجهیزات ایمنی فردی (دستکش، ماسک، چکمه)
- ۲- ماده ضدعفونی کننده
- ۳- کوره لاشه‌سوز
- ۴- آهک

مراحل انجام کار:

- ۱- لباس کار (چکمه، ماسک، دستکش و کلاه) پوشید.
- ۲- نسبت به دفع تلفات و ضایعات از طریق چاه یا لاشه‌سوز اقدام کنید.
- ۳- کوره لاشه‌سوز را روشن کنید.
- ۴- تلفات جمع‌آوری شده را بلاfacile درون کوره لاشه‌سوز بسوزانید.
- ۵- اگر کوره لاشه‌سوز وجود نداشته باشد باید در واحد پرورش از چاه تلفات استفاده کنید.
- ۶- لашه را درون چاه بیندازید و روی آن به مقدار کافی آهک و ماده ضدعفونی کننده ببریزید.

آزمون ارزیابی عملکرد

ردیف	مراحل کار	شرایط عملکرد (ابزار، مواد، تجهیزات، مکان و...)	نتایج ممکن	استاندارد (شاخص‌ها/ داوری/ نمره‌دهی)
			۱- کاهش آلودگی و احتمال انتقال بیماری در منطقه	معدوم‌سازی مناسب تلفات
۳		۲- کاهش نسبی آلودگی و افزایش نسبی احتمال انتقال بیماری در منطقه	۱- کاهش آلودگی و احتمال انتقال بیماری در منطقه	معدوم‌سازی نسبتاً مناسب تلفات
۲	معدوم‌سازی لاشه‌ها	تعیین مکان استاندارد جهت معدوم سازی	۳- افزایش آلودگی و احتمال انتقال بیماری در منطقه	معدوم‌سازی نامناسب تلفات
۱				

مقييد گردن شترمرغها

با جوجه شترمرغها باید به آرامی رفتار کرد. شترمرغهای پرورشی به انسان‌ها عادت کرده و کاملاً دستآموز می‌شوند. هر گاه آنها یکباره متوجه شوند که نمی‌توانند فرار کنند، بی‌حرکت می‌ایستند و یا حتی می‌نشینند. سپس می‌توان تک‌تک آنها را گرفت و معاینه کرد. برای گرفتن یک شترمرغ بالغ از یک قلاب مخصوص دسته‌دار استفاده می‌شود و بر روی سر پرنده سرپوش گذاشته می‌شود که از هر دو طرف باز است. این کلاه یا سرپوش مانع دیدن پرنده شده و حیوان فوراً آرام می‌شود. سپس با راندن شترمرغ به سمت جلو یا عقب می‌توان شترمرغ را به هر کجا که مدنظر است انتقال داد.

مرحله اول
↑

مرحله دوم
↑

مرحله سوم
→

نحوه انداختن سرپوش در شترمرغ

توجه

روش بررسی بوقلمون، کبک و بلدرچین مشابه مرغ صورت می‌گیرد.

ارزشیابی شایستگی پیشگیری از بیماری‌های ماقیان

شرح کار:

- ۱- کنترل ورود و خروج افراد و وسائل نقلیه و اجتناب از رفت‌وآمدهای غیرضروری
- ۲- ضدغوفونی وسایل ورودی به سالن
- ۳- مانند کفش‌ها، چکمه و مواد مشابه
- ۴- تشخیص جوجه‌های سالم از بیمار و ارسال گزارش علائم تلفات به کارشناسان
- ۵- جمع‌آوری تلفات
- ۶- ثبت تعداد تلفات
- ۷- معدهوم‌سازی تلفات

استاندارد عملکرد:

انجام دقیق اقدامات بهداشتی به صورت روزانه

شاخص‌ها:

- ۱- وجود شرایط لازم برای کنترل تردد
- ۲- وجود حوضچه ضدغوفونی در ابتدای محل ورودی مزرعه و سالن پرورش
- ۳- وجود گزارش از وضعیت گله
- ۴- نبودن تلفات در محل پرورش
- ۵- کامل بودن نمون برگ‌های مربوطه
- ۶- مشاهده نکردن تلفات در اطراف محل پرورش ماقیان

شرایط انجام کار:

تجهیزات ضدغوفونی، محل پرورش ماقیان، مواد ضدغوفونی کننده، محل مناسب برای معدهوم‌سازی تلفات

ابزار و تجهیزات:

نمون برگ‌های مربوطه، مواد ضدغوفونی کننده، دستگاه محلول‌پاش

معیار شایستگی:

ردیف	مرحله کار	حداقل نمره قبولی از ۳	نمره هنرجو
۱	کنترل تردد	۲	
۲	ضدغوفونی وسایل نقلیه در زمان ورود به محل پرورش	۲	
۳	گزارش از وضعیت سلامت گله	۱	
۴	جمع‌آوری تلفات	۲	
۵	معدهوم‌سازی تلفات	۱	
شایستگی‌های غیرفنی، اینمنی، بهداشت، توجهات زیست‌محیطی و نگرش: استفاده از لباس‌کار، اهمیت دادن به ابزار و وسایل کار، صداقت در انجام کار، جلوگیری از انتشار بیماری‌ها، دفع و معدهوم‌سازی تلفات به روش بهداشتی، مدیریت مواد و تجهیزات، محاسبه و ریاضی.			
*	میانگین نمرات		

* حداقل میانگین نمرات هنرجو برای قبولی و کسب شایستگی، ۲ است.